

Нематериално културно наследство: ефекта на огледалото и още нещо

Мила Сантова

(Резюме)

В изложението се изхожда от разпоредбите на *Конвенцията* на ЮНЕСКО от 2003 година за *опазване на нематериалното културно наследство* (НКН), посочващи **идентифицирането** (чл. 11 b) на елементите на НКН като първата, началната възможна крачка в разнообразните дейности и културни политики, които следва да бъдат предприемани от всяка страна в усилията ѝ, свързани с опазването. Идентифицирането, предхожда създаването на Регистър/и. Задължението за създаване на Регистри (чл. 12) пък от своя страна представлява единствената недвусмислена конкретизация в текста на Конвенцията, посочваща по същество процедури по опазване на НКН в отделните страни.

Върху основата на българския опит се констатира, че включените елементи в Регистъра, съграждат определена рамка, която детерминира, (установявайки я) представата за културното наследство на страната в областта на нематериалното. Функцията на моделиране на рамкови параметри кореспондира добре с онова, което днес се обозначава като политика/и за конструиране на наследство. Така макар и да се отнася към определена културна реалност, появяващия се тук „ефект на огледалото”, всъщност не я дублира дословно.

Мила Сантова

Институт за етнология и фолклористика

с Етнографски музей – БАН

ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6

1113 София, БЪЛГАРИЯ

mila_santova@yahoo.com